

MEKKE'DE İNSANLARIN TOPLANMASI VE MEHDİYE BİAT ETMELERİ

986- Amr ibni Şuayb, babasından, o da dedesinden rivayetle nebi s.a.v şöyle buyurdu:

“Zilka'de ayında kabileler savaşı, o sene hacılar yağmalanı. Mina'da kargaşalık olur. Çok fazla ölüm olur. Kanlar akar, hatta büyük şeytana kadar kanlar akar. Sahibleri/emirleri kaçar, rükün ile makam arasına gelir. Kendisi istemediği halde ona bey'at ederler. Şöyle derler –şayet istemezsen, boynunun vururuz.- Bedir ehli sayısın-ca kişi ona bey'at eder. Yer ve gök sakinleri ondan razı olur.”

987- Abdullah ibni Amr r.anhuma'dan, şöyle dedi:

“İnsanlar, imamları olmadığı halde birlikte hac yaparlar, birlikte Arafata çıkarlar. Mina'ya indiklerinde, köpekler gibi dalaşırlar ve kabileler birbiriyle savaşı, hatta büyük şeytana kadar kan akar. En hayırlılarına sığınır, ona gelirler. O, yüzü Kabe'ye yapışık halde ağlıyordur. Sanki ona ve kanına bakıyorum. Gel sana bey'at edelim derler.

O da: Vay size, nice ahitler bozdunuz, nice kanlar döktünüz. İstemediği halde onunla bey'at ederler. Şayet ona kavuşursanız, onunla bey'at edin, zira o, yerde Mehdidir, semada mehdidir.”

989- Şehr ibni Huşeb r.a. şöyle demiştir: Resulullah s.a.v buyurdu:

“Zil-ka'de de kabileler savaşı, Zil-hicce de hacılar yağmalanı, Muharrem de semadan bir münadi çağırır.”

990- İbni Ebi Muayt, ibni Abbas'tan r.anhuma şöyle dediğini işitti:

“İnsanlar ümit kestikten sonra Allahu teala Mehdi'yi gönderir. Hatta şöyle derler –Mehdi yok. Onun yardımcıları, Şam ehlinden bir takım insanlardır. Sayıları 315 kişidir, Bedir ashabı kadar. Şam'dan ona gelirler, taki onu Mekke batnından (merkezinden) Safa yakınında olan evinden çıkartırlar ve istemediği halde ona bey'at ederler. Onlara makamın yanında, iki rekat misafir namazı kıldırır, sonra minbere çıkar.”

991- Ebu Hureyre'den r.a.; şöyle demiştir:

“Mehdi’ye rükün ve makam arasında bey’at edilir. Uyuyanı uyandırmaz, kan dökmez.”

994- Ma’mer, Katade’den r.a, Resulullahın s.a.v şöyle dediğini rivayet etti:

“Medine’den Mekke’ye çıkar, insanlar aralarından onu çıkartırlar ve istemediği halde rükün ve makam arasında ona bey’at ederler.”

996- Ali’den r.a; şöyle demiştir:

“Şuayb bin Salih’in olduğu bayraklı ordu, Süfyaninin atlılarını hezimete uğrattınca, insanlar Mehdi’yi temenni /bulmak istediler. Onu araştırdılar. Mekke’den çıktı, yanında Nebi s.a.v in sancağı vardı. İnsanlar çıkışından ümit kestikten sonra onlara iki rekat namaz kıldırdı. Zira belaların vakti uzamıştı. Namazını bitirince, insanlara döndü: Ümmeti Muhammed’in, özellikle ehli beytinin üzerine belalar geldi. Bizi kahrettiler ve üzerimize azdılar. Dedi.”

998- Zühri’den şöyle dediği rivayet edildi:

“Yakında Mehdi, istemediği halde Mekke’den çıkartılacak. Fatıma’nın evlatların-dandır, ona bey’at ederler.”

999- Ebu Cafer’den; şöyle demiştir:

“Sonra Mehdi, yatsı vaktinde Mekke’de zuhur eder. Yanında Resulullahın s.a.v sancağı, gömleği, kılıcı, alametleri, nur ve beyan vardır. Yatsıyı kılınca yüksek sesiyle nida eder: Ey insanlar, size Allahı hatırlatırım. Rabbinizin huzurundaki makamınızı hatırlatırım. Muhakkak huccet aldı, nebileri gönderdi. Kitabı indirdi. Ona hiçbir şeyi şirk koşmamanızla, ona ve resulüne taatle size ikram etti...”

Allahu teala Hicaz arazisini Mehdi için feth eder. Beni Haşim’den hapiste olanları çıkartır. Siyah sancaklar Kufe’ye iner. Mehdi’ye bey’at için elçi göndedirler. Mehdi ordularını âfaklara gönderir. Zulüm ve ehlini yok eder, beldeler onun için müstekim/tam teslim olur. Allahu teala onun elleriyle Kostantınıyye’yi fetheder.”

1000- Abdullah ibni Mes’ud dan r.anhuma, şöyle dediği rivayet edildi:

“Ticaret ve yollar kesilince, fitneler çoğalınca, değişik memleketlerden yedi alim, aralarında sözleşme olmaksızın çıkarlar. Her birine üçyüzon dan fazla kişi bey’at eder. Taki Mekke’de toplaşırlar. Yedi alim karşılaşırlar. Şöyle derler – sizi buraya ne şey getirdi?-

Elinde şu fitnelerin son bulacağı, kendisi için Kostantınıyyenin fetholunacağı, kişi ile bey’at etmek için geldik, derler. İsmi ile, babasının ve annesinin ismi ile, hılyesi/şemali ile onu tanıdık. Yedi alim bunun üzerine ittifak eder. Onu araştırırlar ve Mekke’de ona kavuşurlar. Ona derler: Sen falanoğlu falansın!

-Hayır, ben ensardan biriyim, der. Onlardan kaçır. Onu ilim ve marifet ehline vafederler. Onlar da, aradığınız o kişiydi derler. Medine'ye kaçıdır. Onu Medine'de aralar. Onları geride bırakıp Mekke'ye gider. Onlar da onu mekke'de aralar ve bulurlar.

-Sen filanoğlu filancısın, annen filan kızı filancıdır. Sende şöyle şöyle alametler var. Bizden bir keresinde kaçtın. Elini uzat sana bey'at edelim, derler.

-Ben sizin aradığınız adamınız değılim, ben ensardan filanoğlu filanım, der. Bize gelin size arkadaşınızı göstereyim, der ve onlardan kaçır. Onu Medine'de aralar. Tekrar Mekke'ye gelir, onu Ruknu yemani yakınında bulurlar.

-Şayet elini bey'at için uzatmazsan günahımız boynunadır, kanımız ensendedir, elini uzat sana bey'at edelim, derler...

Makam ile Rukun arasında oturur, elini uzatır, onlarla bey'at eder. ALLahu teala sevgisini insanların kalbine atar."

MEHDİ NİN MEKKE'DEN ÇIKIŞI, BEYTİ MAKDİSE VE ŞAMA GELİŞİ

1002- Said ibni Esved'den, şöyle dedi:

"Yola çıkar, taki Eyliya/Kudus'e iner. Diğer bazı kişiler ona bey'at eder. Sonra pişman olur. Ondan bey'atını bozmasını ister, o da bey'atını bozar ve bu ahdi bozmasını emredeni ve onu öldürür."

1005- Ali'nin r.a şöyle dediğı işitildi:

"Karşılaştıkları düşmanları, Allahın izniyle hezimete uğratırlar. Allah yolunda levmedenin levmine aldırılmazlar. Şamdan onlara karşı yedi sancak çıkar, onları da hezimete uğratırlar. Oraya malik olur. İnsanların mahabbeti ona döner. Onlardan sonra artık Deccal çıkar."

1008- Velid ibni Müslim'den...

"Mehdi, Süfyani ve Kelb kabilesi, bey'atı bozduklarında Beyti Makdis'te savaşırlar. Süfyani esir olarak getirilir ve Racceh kapısında kafası kesilir. Sonra kadınları ve ganimetleri satılır."

1009- Ali r.a. şöyle demiştir:

"Süfyani, Mehdi'ye karşı ordu gönderir, Beyda mevkinde yere batırılırlar. Bu haber şam ehline ulaşınca, halifelerine şöyle derler: Mehdi zuhur etti, onunla bey'at et ve taati altına gir. Değılse seni öldürürüz. Mehdi'ye bey'at ettiğini bildirir.

Mehdi Beyti Makdis'e iner, hazineler ona intikal eder. Arab, acem, darul harb ve rum ahalisi ve diğerleri savaşmaksızın taati altına girer. Hatta Kostantınıyye/İstanbulda ve başka yerlerde

mescidler bina eder.

Ondan evvel ehli beyt'ten bir kişi doğu tarafında çıkar, boynunda sekiz ay kılıç taşır (savaşır), Beyti Makdis'e ulaşamadan öldürülür."

1021- Hakem bin Nafi' den:

"Onunla bey'at eder, üç sene sonra Mehdi Mekke'ye döner. Sonra Kelb kabilesinden bir adam çıkar, İrem arazisindekiler de istemedikleri halde onunla çıkar, Mehdi'ye karşı Beyti Makdis'e yürürler. On ikibin kişidirler. Mehdi, Süfyani'yi yakalar ve Cirun kapısında öldürür."

MEHDİ ZAMANINDA BOLLUK

1022- Ka'b tan:

Mehdi, Rumlarla savaşmaya asker gönderir. Antakya'da bir mağaradan sekinet olan tabutu çıkartır. Onda, Allahu tealanın Musa a.s a indirdiği Tevrat vardır. İsa a.s, Allahu teala tarafından indirilen İncili de bulur. Onlar arasında hüküm verir."

1023- Ka'b tan, şöyle rivayet edildi:

"Mehdi'ye böyle isim verilmesi, işi düzelttiği içindir. Antakya arazisinden Tevrat ve İncili çıkartır."

1024- Cafer ibni Yesarı Şami'den, şöyle rivayet edildi:

"Mehdi'nin zumlu reddi (hak sahibine hakkını vermesi), o dereceye ulaşır ki, şayet birinin dişi altında bir hak saklı olsa, onu çıkartıp sahibine verir."